

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Parvvlvvs In Aqvis Svffocatvs. Ex eodem authore in Moyse. Descriptio CXLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

πίθεντο νῶε ἢ μόνον ἐν πανδήμῳ θανάτῳ ζῶν ἑκαρπώετα παράδοξον, καθάπερ τις κῶ-
 βερνήτης ἐν μέσῳ δὲ σκάφει τοὺς τὴ πίσειας μεταχειρίζομενον οἰάκας, καὶ τῷ κατακλισμῷ
 πάντοθεν πολιορκιᾷ μένον, ἀνάλαττον ἐμῶν δὲ κτίσειας λειψάων ταμείας, ὁ φύλαξ τὸ
 δεῦρ' ἀμειβρῆμάτων ταχδεῖς, ὁ καθάπερ ἐν ἀκροπόλει τῇ κίβωτῳ σαδιεύσας, ὁ τὴ κτίσειας
 ναυαγείας μόνον γαλιῶν ὡς διαπεύσας, ὁ πίσει, καὶ ξύλω τ' ἑκαρπυσιμὸν βιασάμενον.

PARVVLVS IN AQVIS SVFFOCATVS.

Ex eodem autore in Moysē.

Descriptio CXLII.

ΚΑΙ ἡν δρᾶμα παράδοξον. τῷ δημιούργῳ ἢ ἐπὶ τῶν χεῖρας βασιλέως διχέι-
 ρες τοῖς ὑδατιτῆν πλάσιν ἀπώλειον, καὶ παντάχῃ τῶν ὀδίνων ἦσαν κατάσκαπτοι, καὶ ποταμὸς τῶν τικτομένων ἐχειροτονεῖτο δὴ μόνον νόμον ἐγράφετο καὶ αἰσῆς ἠδύνητο, καὶ πράξις ἐκρίνετο, ὡδίνες κατεδικάζοντο, καὶ τόκον ἐδοκιμάζετο, καὶ φύσει παρρησία σπύλλητο. ἔλοκα δὲ ποταμὸς τὰ λεχτόμενα, καὶ διεδέχετο τὰς τῶν μητέρων γαστέρας, ἢ τῶν ρευμάτων γαστῆρ. ἀρτι βρέφας ἐτικτετο, καὶ μίτω τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δευόμενον, πρὸς τὰς τῶν ποταμῶν ὀδίνας ἐπέμπετο. πρᾶγμα πάντων ἐλεινότερον φανεῖς οὐκ, καὶ τὰς ὀδίνων θανάτῳ σύχρονον. ἀνάρσεις τῇ γεννήσει σιωπῆσαι, καὶ μητέρες ἀχρητῶν ὀδίνων ἐρχόμεναι, γένεσθαι μητέρες ἀπύχοντο, ἀγνοίαν τικτομένων εἶναι τὰς ὀδίνων εὐχόμενοι, προλαβεῖν ὀπίσθιστον τῶν θανάτων τὸ τόκον, ἵνα μὴ τῶν ποταμῶν μητέρες ὑπάρξωσι. πένθον ἦν αὐταῖς πρὸ τῶν τόκων τὸ τικτόμενον, καὶ γαστέρες ἀκαρπῶι μετὰ γόνον, καὶ τόκον ἠερύσχοιτο, καὶ ὀδίνων τὰ βέλη λεχόμενα, δεῖξαι τῶν πόνων τοὺς καρπούς οὐκ ἠδύνητο. τὰς ὀδίνων ὑπέμεινον καὶ τῶν ὀδίνων τὸ καρπῶν οὐκ ἐδέχοντο. ἄωροι βόρυσες ἐξυγῶντο τῆς φύσειας, τοιαύτη μὲν ἢ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεὸν φιλονείκια.

ERatque facinus per quam insolens. Quod Dei manus efformabant, regis manus aquis obliterabant. Vbiq̄ue erant genituræ speculatores, & fluius natorum carnifex constituebatur. Lex feruabatur, & natura multabatur, & si qua periculi redemptio, iudicio erat obnoxia. Parturæ damnabantur, & partus explorabantur, naturæ quoque libertas spoliabatur. Fluius partum insidijs excipiebat, & matris aluo fluminis alueus succedebat. Fœtus recens editus, ac nondum solare iubar contuitus ad fluij dolores transmittebatur. Rem sane commiseratione dignissimam! infantium iugulator erat fluius, pariter & sepulchrum, ac genitus morti cœuus, stragesque cum generatione concurrebat, quæque matres ad partionis usque molestiam processerant, genitrices fieri deprecabantur; quod pactum futurum ignorarent, stare suos dolores præoptantes, & mortem ante pactum oppetere gestientes, ut ne fluius genuisse viderentur. Partus illis ante partum luctum pariebat, & post conceptum partumque ventres fructu priuati reperiebantur. Nec quæ in partura erant expertæ dolorum spicula, fructum commonstrare poterant: pariendi molestiam sufferebant, nec vllum ex doloribus fructum capiebant. Immaturi naturæ rati cemi vindemiabantur. Talis erat hominum cum Deo contentio,

TEM.